

**ไม่เห็นด้วยการแก้กฎหมาย
ให้รถวิ่งได้ 120 กม.ต่อชั่วโมง**

เรียน คุณเอก วิภาวดี

ได้อ่านข่าวแล้วตกใจมาก ถ้านำมาปฏิบัติจริง ๆ อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุในท้องถนนมากขึ้น ข่าวย่อ ๆ ว่า นายศักดิ์สยาม รว.คมนาคม จะนำนโยบาย “เร่งด่วน” ให้ขับรถได้ 120 กม.ต่อชั่วโมง ออกมาใช้บนถนนบางสาย โดยจะให้หน่วยงาน กรมต่าง ๆ ในกระทรวงคมนาคม ดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบตลอดจนกฎหมาย ให้สอดคล้องสามารถปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม ตามมติของคณะกรรมการนโยบายเร่งด่วนไปสู่การปฏิบัติ

จากข่าวดังกล่าวผมยังไม่แน่ใจว่า ได้มีการพิจารณากันถึงเหตุผลข้อดีข้อเสียในท้องถนนมากขึ้น ข่าวย่อ ๆ ว่า นายศักดิ์สยาม รว.คมนาคม จะนำนโยบาย “เร่งด่วน” ให้ขับรถได้ 120 กม.ต่อชั่วโมง ออกมาใช้บนถนนบางสาย โดยจะให้หน่วยงาน กรมต่าง ๆ ในกระทรวงคมนาคม ดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบตลอดจนกฎหมาย ให้สอดคล้องสามารถปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม ตามมติของคณะกรรมการนโยบายเร่งด่วนไปสู่การปฏิบัติ

จากข่าวดังกล่าวผมยังไม่แน่ใจว่า ได้มีการพิจารณากันถึงเหตุผลข้อดีข้อเสียในท้องถนนมากขึ้น ข่าวย่อ ๆ ว่า นายศักดิ์สยาม รว.คมนาคม จะนำนโยบาย “เร่งด่วน” ให้ขับรถได้ 120 กม.ต่อชั่วโมง ออกมาใช้บนถนนบางสาย โดยจะให้หน่วยงาน กรมต่าง ๆ ในกระทรวงคมนาคม ดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบตลอดจนกฎหมาย ให้สอดคล้องสามารถปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม ตามมติของคณะกรรมการนโยบายเร่งด่วนไปสู่การปฏิบัติ

ยังดีที่วามดีดังกล่าวข้างต้น ยังจะต้องเสนอไปยังหน่วยงานเหนือคือ กรม. ได้พิจารณาอีกก่อนจะดำเนินการด้านกฎหมายต่อไป เพราะจะต้องส่งเรื่องการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านการจราจรทางบกโดยต้องผ่านการอภิปรายไม่เห็นด้วยและตกไป สภา

ผู้แทนราษฎรก็ทำให้เป็นหมัน ไม่สามารถนำไปใช้เป็นกฎหมายได้ สุดท้าย ขอให้ช่วยหาข้อมูลเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ ให้หน่อยได้ไหม มีที่มาอย่างไรใครตั้ง มีความเป็นธรรมมากน้อยแค่ไหน ถ้าฝ่ายแพ้ไม่ยอมรับ จะบังคับกันได้อย่างไร

หนุ่มสยาม

.....

จะว่ากันตามความเป็นจริง การกำหนดความเร็วบนท้องถนนของเมืองไทยที่หวังไม่เกิน 90 กม.ต่อชั่วโมงนั้น เป็นข้อกำหนดที่แทบไม่มีใครปฏิบัติ เวลาขับรถไปต่างจังหวัดหากวิ่งด้วยความเร็วตามกำหนด บอกเลยว่าเหนื่อยมากกว่าจะถึง ปกติจะขับกันที่ 100-120 กม. พวกที่สายซิ่งก็จะเหยียบกันเกินกว่า 120 กม. แต่ก็ได้ไม่คุ้มกันยาว ๆ มากนัก เพราะหوادثเสียได้รับของขวัญส่งถึงบ้านจากตำรวจทางหลวง

จนกระทั่ง นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รว.คมนาคม มีการพิจารณาเรื่องการจัดระเบียบการใช้ความเร็วของรถยนต์บนถนน ตามนโยบายของกระทรวงคือ การปรับเพิ่มอัตราความเร็วของรถยนต์ส่วนบุคคลที่วิ่งบนถนนที่มีการจราจร 4 ช่องทางจราจร ให้สามารถใช้ความเร็วได้ไม่เกิน 120 กม./ชม. และห้ามใช้ความเร็วต่ำกว่า 80 กม./ชม.ในช่องทางขวาสุด

โดยมีแนวคิดที่จะนำรูปแบบของได้บานของเยอรมนีมาใช้ ซึ่งจะกำหนดอัตราความเร็วในการขับขี้ออกเป็น 4 ช่อง คือ กำหนดให้เลนซ้ายสุดวิ่งด้วยความเร็ว 60 กม./ชม. เลนถัดไป 80 กม./ชม. เลนถัดไป 100 กม./ชม. และเลนขวาสุด 120 กม./ชม. เบื้องต้นจะนำร่องถนนหลักจำนวน 4 เส้นทางที่มีปริมาณการใช้บริการมาก คือ 1.ถนนสุขุมวิท 2.ถนนพหลโยธิน 3.ถนนเพชรเกษม และ 4.ถนนมิตรภาพ”

ส่วน กรณีที่มีบางฝ่ายทักท้วงเรื่องการใช้ความเร็วที่มากเกินไปนั้น นายศักดิ์สยาม กล่าวว่า ต้องเร่งทำความเข้าใจ เพราะระบบนี้ต่างประเทศใช้กันมานานแล้ว ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่อะไร รวมทั้งได้ศึกษาเรื่องนี้มาแล้วในระดับหนึ่ง ขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ที่รับฟังนโยบายก็เห็นด้วย โดยที่ประชุมจะเร่งหาข้อสรุปเพื่อนำเสนอแนวทางให้คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (กจร.) พิจารณานุมัติต่อไปโดยเร็วที่สุด

แม้รัฐบาลจะเดินทางผลักดันให้แก้กฎหมายเพิ่มความเร็ว

รถถนน 4 เลนให้วิ่งได้ 120 กม. นั่นก็ใช้ว่าคนไทยส่วนใหญ่จะเห็นด้วยไปทั้งหมด ความเห็นในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายทั้งสนับสนุนและคัดค้าน สำหรับกลุ่มที่สนับสนุนก็ให้ความเห็นประมาณว่าถนน 4 เลน เช่น มอเตอร์เวย์ ทางด่วน สายเอเชีย พหลโยธิน ส่วนใหญ่ก็วิ่งกันประมาณ 120 กม.อยู่แล้ว ส่วนถนนสายรอง หรือตามชุมชน ให้จำกัดความเร็วไว้เหมือนเดิม เพราะไม่ปลอดภัย ใครอยากขับในความเร็ว 90 ก็มีอีก 3 ช่องการจราจรให้ซัดซ้ายไปขวา ๆ ไม่มีใครว่าอะไร

ทางด้านกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย ก็มองว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เพราะถนนของเมืองไทยนั้นออกแบบความลาดเอียงจุดกลับรถ เอาไว้รองรับความเร็ว 90 กม. ถ้าเปลี่ยนจาก 90 กม. ไปที่ 120 กม.ควรจะมีการปรับถนนเพื่อรองรับความเร็วของรถที่เพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งความเร็วแบบเดิมนั้นปลอดภัยคืออยู่แล้ว ควรจะกวดขันให้คนปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด บางคนยกตัวอย่างเวลาขับรถไปต่างจังหวัดกับเพื่อน ๆ บอกว่าขับให้ความเร็ว 90 แต่เพื่อนขับด้วยความเร็ว 120 ปรากฏว่าไปถึงจุดหมายต่างกันไม่เกิน 10 นาที อีกทั้งยังมั่นใจว่าร่างกฎหมายเพิ่มความเร็วเป็น 120 กม.จะไม่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรอย่างแน่นอน

ในส่วนของคำถามเรื่องอนุญาโตตุลาการ เอก วิภาวดี ไปค้นข้อมูลมาให้ พบว่าคือ การระงับข้อพิพาททางเลือกนอกศาล เป็นกระบวนการที่คู่พิพาทตกลงกันให้บุคคลที่สามที่มีความเป็นกลางและเป็นอิสระ และมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิพาทนั้นเป็นผู้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าว โดยคู่พิพาทจะต้องยอมรับคำวินิจฉัยชี้ขาดและผูกพันที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดนั้นด้วยการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการได้นั้น คู่พิพาทตกลงให้มีได้ในขณะทำสัญญา หรือขณะมีข้อพิพาทหรือแม้แต่ฟ้องร้องต่อศาลแล้วก็ขอให้ใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการในศาลได้อีก การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคู่พิพาททั้งสองฝ่ายเป็นผู้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ.